Nr. 4. Stanisławów, dnia 15. lutego 1922 Rok 2

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.
Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 MK., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr 5 z dnia 25 stycznia 1922 r.

Poz. 33. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 8 października 1921 r wydane po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie statutu wzorowego dla spółek drogowych.

Poz. 34. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia działalności polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na tereny województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Poz. 35. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 o postępowaniu celnem.

Poz. 36. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1922 r. o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Poz. 37. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 stycznia 1922 r. w przedmiocie zastępczego ubezpieczenia pensyjnego funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej.

Nr. 6 z dnia 28 stycznia 1922 r.

Poz. 40. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I. Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 41. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia Wykazu opłat dodatkowych do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt

Poz. 43. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1 stycznia 1922 r. o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austrjackich.

Poz 44. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 stycznia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 46. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Nr. 7 z dnia 1 lutego 1922 r.

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 52 Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 stycznia 1922 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej bagażowej i towarowej między sttcjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska.

Poz. 54. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 stycznia 1922 r. o organizacji urzędów śledczych.

Poz. 55 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 31 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania ustaw: z 18 marca 1920 r. i z 30 lipca 1921 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych.

W Monitorze Polskim

Nr. 20 z dnia 25 stycznia 1922 r.

Poz. 12. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 11 stycznia 1922 r wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przedłużeniu terminu składania zgłoszeń o zwrot mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Nr. 21. z dnia 26 stycznia 1922 r.

Poz. 13. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 16 grudnia 1921 r, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie djet i kosztów podróży członków, biegłych i rzeczoznawców Komisyj powoływanych przez urzędy ziemskie przy przeprowadzaniu prac regulacyjnych i parcelacyjnych.

II.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

62.

L. 175 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Urlopy wypoczynkowe za rok 1921.

Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31 grudnia 1921. Nr. P. O. 11291 oznajmiło,

że urzędnicy, którzy nie mogli w r. 1921 korzystać z przysługującybh im w myśl postanowień § 42 austr. P. S. urlopów wypoczynkowych z powodu reorganizacji Władz administracyjnych II-ej instancji na obszarze Małopolski i wzmożonej wskutek tego pracy biurowej, mogą wykorzystać urlop wypoczynkowy za rok 1921 jeszcze w ciągu pierwszych trzech miesięcy 1922 r. tj. w okresie do 1 kwietnia 1922 r.

O ewentualnym zamiarze korzystania tego urlopu przez tamt. urzędników należy mi donieść.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

63.

L. 252 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Skrócona nazwa w telegramach Komisarjatu Generalnego w Gdańsku.

Do wszystkich Starostw.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 stycznia 1922 N. Pr. 5425 zawiadamiam, że Komisarjat Generalny Rzeczypospolitej w Gdańsku przyjął skrót telegraficzny „**Polkogen**".

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

64.

L. 322 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Komitet budowy kościoła votum narodowego Królowej Korony Polskiej w Krakowie — pozwolenie na urządzenie jednorocznej kwesty.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 7 stycznia 1922 r. Nr. BP. 3023 udzieliło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Komitetowi budowy kościoła votum narodowego Królowej Korony Polskiej w Krakowie — pałac biskupi, pozwolenie na urządzenie jednorocznej kwesty w czasie od 1 stycznia 1922 do 31 grudnia 1922 po wsiach i miastach na całym obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego na cele budowy w kącie 3 cesarzy kościoła Najświętszej Marji Panny pod warunkami określonymi w przepisach okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4 lutego 1921 roku.

O powyższem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem nieczynienia żadnych przeszkód w kwestowaniu osobom delegowanym przez wspomniany komitet i zaopatrzonym w przepisane legitymacje o ile będą się stosować do obowiązujących przepisów.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

65.

L. 323 pr.

Stanisławów, dnia 31 stycznia 1922.

Użycie aparatu telegraficznego Hughesa do rozmów urzędowych i prywatnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że niektórzy urzędnicy korzystają z aparatu telegraficznego Hughesa dla rozmów nie tak ważnych i pilnych, aby dla ich przeprowadzenia zachodziła konieczność użycia tego rodzaju drogi. — Powyższe Ministerstwo mając na względzie przedewszystkiem dobro służby telegraficznej zwróciło się do mnie z przedstawieniem aby tego rodzaju rozmowy ze szkodą dla ogólnego ruchu telegraficznego nie powtarzały się częściej i aby do rozmów telegraficznych uciekano się tylko w razach wyjątkowych niecierpiących zwłoki i wymagających natychmiastowej decyzji.

O tem zawiadamiam panów Kierowników Starostw z poleceniem ścisłego zastosowania się do powyższego żądania Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

66.

L. 531 pr.

Stanisławów, dnia 31 stycznia 1922.

Zorganizowanie lokalnych komitetów Obywatelskiego Komitetu pomocy dla zdemobilizowanych oficerów.

Do wszystkich Panów Starostów.

Celem zorganizowania lokalnych komitetów Obywatelskiego Komitetu pomocy dla zdemobilizowanych oficerów udają się do różnych miejscowości tut. Województwa przedstawiciele tegoż komitetu gen. por. Józef Latowa i sekretarz generalny Komitetu Roman Nowakowski.

Polecam Panom Starostom wyżej wymienionym udzielić jaknajdalej idącego poparcia w razie zgłoszenia się.

Za Wojewodę:
POPIEL w. r.

67.

L. 538 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Zgromadzenie Braci Bosych Misjonarzy III. Reguły św. Franciszka w Dubnie — pozwolenie na przeprowadzenie kwesty.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z dnia 13 stycznia 1922 Nr. BP. 158 udzieliło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Zgromadzeniu Braci Bosych Misjonarzy III Reguły św. Franciszka w Dubnie pozwolenie na przeprowadzenie jednorocznej kwesty w czasie od dnia 12 stycznia 1922 roku do dnia 12 stycznia 1923 roku po wsiaeh i miastach na całym obszarze byłego zaboru rosyjskiego i austrjackiego na cele związane z działalnością pomienionego Zgromadzenia, pod warunkami określonemi w przepisach okólnika Minist. Spraw Wewn. Nr. 446 z dnia 4 lutego 1921 r.

O powyższem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem nie czynienia żadnych przeszkód przy przeprowadzaniu kwesty w tamtejszym powiecie osobom delegowanym przez wzpomniane Zgromadzenie i zaopatrzonym w przepisane legitymacje o ile będą się stosować do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

68.

L. 602 pr.

Stanisławów, dnia 27 stycznia 1922.

W sprawie należytego redagowania i formy korespondencji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 14 stycznia Nr. Pr. 76 polecam Panom Starostom by w celu nadania korespondencji urzędowej formy najbardziej przejrzystej stosowali się w korespondencji tej ściśle do następujących wskazówek:

1) Skróty nazw urzędów Władz i instytucyj, jak np. E. U. Z. (Ekspozytura Urzędu Zbożowego), P. U. Z Państwowy Urząd Ziemiaczany) i t. p. dopuszczalne są w korespondencji wówczas jedynie, jeśli w odnośnem piśmie nazwa danego urzędu przytoczona była już raz uprzednio w całkowitem brzmieniu.

2) Podpisy urzędowe, w które zaopatrzoną jest korespondencja służbowa, winny być bezwzględnie czytelne.

O ile podpis urzędnika, mimo powyższego, pozostał nieczytelnym, należy podać poniżej oryginalnego podpisu wydrukowane na maszynie lub stempelkiem imię i nazwisko podpisującego.

3) Na końcu korespondencji, przesyłanej w kilkojednobrzmiących egzemplarzach do kilku urzędów podawać należy rozdzielnik, które urzędy (i ewentualnie w ilu egzemplarzach) otrzymały dane pismo.

Za Wojewodę POPIEL w. r

69.

L. 814 pr.

Stanisławów, dnia 1 lutego 1922.

Opakowanie aktów przedkładanych Województwom.

Do wszystkich panów Starostów.

Stwierdzono tu, że akta urzędowe przedkładane Województwu pocztą nadchodzą często w kopertach naddartych lub zupełnie zniszczonych.

Polecam P. T Starostom bezzwłocznie zarządzić i dopiinować, aby akta urzędowe wysyłano tak do Województwa jak i do innych Władz Państwowych w kopertach mocnych i niepodlegających szybkiemu zniszczeniu.

Koperty zawierające akta prezydjalne i poufne mają być ponadto pieczętowane lakiem. — Pięczątka urzędowa winna być wyraźnie wyciśniętą.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

70.

L. 872 pr.

Stanisławów, dnia 4 lutego 1922.

Ułatwienie udziału w komisjach urzędnikom nienależącym do Starostwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

Celem ułatwienia urzędnikom nie należącym do personalu władz administracji politycznej I-ej instancji (np. inspektorom pracy) udziału w Komisjach, wyznaczonych przez Starostwa zarządza się wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 20 stycznia 1922 r. Nr. A. O. 3390 co następuje:

1) Starostowie winni zawiadamiać zamiejscowych urzędników innych władz, którzy mają wziąść udział w komisji, wyznaczonej przez Starostwo, w ten sposób, aby urzędnicy owi otrzymali zawiadomienie z reguły na 7 dni, a co najmniej na 3 dni przed terminem odbyć się mającej komisji.

2) Jeżeli dochodzenie komisyjne ma się odbyć w siedzibie Starostwa, winni Starostowie dołożyć starania, aby ułatwić zamiejscowym członkom komisji przybycie z dworca kolejowego, o ile jest on od gmachu Starostwa wzgl. miejsca, na którem się badanie komisyjne odbywa znacznie oddalony, od gmachu Starostwa oraz powrót do stacji kolejowej. — W tym celu mają się Starostowie posługiwać środkami lokomocji, pozostającymi w ich urzędowej dyspozycji, wzgl. użyciu podwód na obszarach, w których Starostwom po myśli istniejących przepisów, przysługuje prawo korzystania z podwód.

Tychże środków przewozu będą używali Starostowie, celem umożliwienia członkom komisji wogóle przybycie na miejsce, w którem komisja ma się odbyc, jeżeli jest ono położone poza siedzibą Starostwa.

3) W wypadkach, w których zamiejscowym członkom komisji będzie bliżej do miejsca, w którem komisja ma się odbyć z pewnej stacji kolejowej, niż z siedziby Starostwa, należy punkt zborny dla członków komisji wyznaczyć w miejscu, w którym ma się odbyć komisja a zarazem ułatwić w sposób określony pod 2) zamiejscowym członkom komisji przybycia z odnośnej stacji kolejowej na miejsce badań komisyjnych.

W zawiadomieniu o którem mowa pod 1) należy zamiejscowym członkom komisji zakomunikować sposób, w jaki Starostwo ułatwi im przybycie na komisję (punkt 2 i 3) prosząc zarazem o bezzwłoczne doniesienie, czy interesowani wezmą udział w komisji, czy zastosują się do zakumunikowanych im przez Starostwo wskazówek, względnie, czy uważają za konieczne dokonanie pewnych zmian odnośnie do sposobu odbycia komisyjnej podróży określonego przez Starostwo.

W wypadkach, w których Starosta nie będzie mógł zamiejscowym członkom komisji udzielić środków lokomocji pod warunkami i w sposób określony pod 1—3, zaś na stacji kolejowej, z której mają owi członkowie komisji odbyć podróż do punktu zbornego, znajdują się zazwyczaj środki lokomocji do najęcia, należy o tem zawiadomić zamiejscowych członków komisji, w razie potrzeby z uwagą, że Starostwo poleci właściwemu posterunkowi Policji Państwowej, aby starał się wczas zamówić odnośny środek lokomocji.

Rzecz oczywista, że wszystkich ułatwień w dostarczaniu środków lokomocji, o których mowa wyżej może Starosta udzielić jedynie w obrębie swego powiatu, ewentualnie, od najbliżej położonej stacji kolejowej obcego powiatu. — Jasne również, iż w wypadkach w których instytucja lub osoba na której wniosek komisja ma się odbyć wyraża gotowość wysłania środków lokomocji dla członków komisji, może Starostwo z takiego zaofiarowania skorzystać.

We wszystkich zarządzeniach omówionych wyżej mają się Starostowie kierować racjonalnie pojmowanymi względami oszczędnościowemi. Względy te nakazywać będą również, aby godziny rozpoczęcia czynności komisji wyznaczono stosownie do terminów przyjazdu i odjazdu pociągów w taki sposób, by zamiejscowi członkowie komisji mogli czynność komisyjną a w miarę możności i całą podróż służbową odbyć w jednym dniu, bez potrzeby korzystania z kosztownych noclegów w hotelach.

Podobnie nakazywać też będą względy oszczędnościowe, aby i miejscowych członków komisji zawiadamiano zawsze wczas o odbyć się mającem komisyjnem badaniu, a to celem uniknięcia zbędnego odrywania od właściwej pracy, członków komisji w wypadkach w których komisja nie mogłaby się odbyć z powodu, iż nie zawiadomiono o niej na czas jednego z jej członków.

Co się tyczy wydatków, połączonych z dostarczeniem środków lokomocji, zauważa się, że zaprzęgi urzędowe dostarczane będą zamiejscowym członkom komisji bezpłatnie, natomiast najem zaprzęgów prywatnych będzie uskuteczniony na koszt zamiejscowego członka komisji.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem ścisłego stosowania się.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

71.

L. 304 pr.

Stanisławów, dnia 1 lutego 1922.

Poszukiwanie za zaginionym Stefanem Nowakowskim.

Do wszystkich Panów Starostów.

W czerwcu 1919 r. wydalił się w niewiadomym kierunku ze wsi Siemonia pow. Będzin, umysłowo chory Stefan Nowakowski, właściciel apteki. Wymieniony, nie szkodliwy dla otoczenia ubrany był w płócienne szare ubranie, bez kapelusza i bez bucików, z torbą przewieszoną przez plecy, przepasany sznurkiem, na którym były uwiązane rozmaite żelazne narzędzia. Miał brodę blond i długie włosy rzadko już siwiejące, rozdzielone przez środek głowy, oczy duze niebieskie, policzki głęboko zapadłe, nos duży z garb-

kiem, jako szczególny znak jedna łopatka wyższa i wystająca. — Wedle krążących wieści, miał nazwany umrzeć w którejś wsi w Małopolsce.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wdrożenia poszukiwania za zaginionym, a w razie natrafienia na jego ślad przedłożenia mi sprawozdania.

Negatywnych relacyj nie należy przedkładać.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

72.

L. 411 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

W sprawie paszportów dyplomatycznych i kart podróży (feuille de route).

Do wszystkich Panów Starostów.

Jeden z Urzędów, wystawiających w kraju paszporty zagraniczne, doniósł Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, iż przedłużył termin ważnosci paszportu wydanego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Tego rodzaju postąpienie odnośnego Urzędu paszportowego jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami paszportowymi, a tem samem bezwarunkowo niedopuszczalne.

Do wydawania bowiem paszportów dyplomatycznych, jakoież kart podróży (feuille de route), kompetentnem jest wyłącznie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, ponieważ chodzi tu o dokumenty podróży, mające charakter dyplomatyczny i wystawiane na zasadzie specjalnych przepisów.

Również prawo przedłużania terminu ważności tych dokumentów przysługuje wyłącznie tylko Ministerstwu Spraw Zagranicznych względnie jego organom, a nie Urzędom wystawiającym w kraju paszporty zagraniczne.

O tem zawiadamiam Panów Starostów na skutek reskryptu Min. Spraw Wewn. z 13 stycznia 1922 r. Nr. BB. 7808, celem zastosowania się.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

73.

L. 485 pr.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Rudolf Engelhardt — list gończy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Starostwo Łuckie odniosło się tu pismem z dnia 10 stycznia 1922 r. Nr. 308/I. z prośbą o wyśledzenie miejsca pobytu, zaaresztowanie, oraz doprowadzenie do Starostwa Łuckiego (na Wołyniu) niejakiego Rudolfa Engelhardta, rzekomo pochodzącego ze Śląska. powiat Gliwicki, jako osobnika podejrzanego, który w czasie swego urzędowania w Radzie Opieki Społecznej w Łucku, wydawał siebie za Leonarda Winaszkiewicza i dopuścił się nadużyć służbowych. — Rysopis poszukiwanego: lat 25, wzrostu średniego, szatyn, twarz ospowata.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem zarządzenia śledzenia za powyższym w obrębie tamtejszego powiatu i zawiadomienia Starostwa w Łucku o dodatnim wyniku poszukiwania.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

74.

L. 694 pr.

Stanisławów, dnia 29 stycznia 1922.

Wstrzymanie debitu pocztowego czasopisma „Soborna Ukraina“ wychodzącego we Wiedniu.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministersiwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 19 grudnia 1921 L. B. C. 2754 odebrało debit pocztowy czasopisma p. t. „Soborna Ukraina“ organowi „Wolnego Kozactwa“ wychodzącemu we Wiedniu w języku ruskim.

Równocześnie zakazuję po myśli § 7 a. ust. z dnia 5 maja 1869 Dz. u. p. Nr. 66 rozszerzania tego czasopisma na podległym mi obszarze administracyjnym.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania stosownych zarządzeń, celem udaremnienia rozszerzania tego czasopisma.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

75.

L. 774 pr.

Stanisławów, dnia 1 lutego ó921.

Marjan Szul, rzekomy kancelista Starostwa w Włodzimierzu Wołyńskim.

Do wszystkich Starostw.

Dnia 5 października 1921 zgłosił się w Starostwie Rawa Ruska Marjan Szul starszy kancelista Sta-

rostwa w Włodzimierzu Wołyńskim, wykazując swą identyczność dekretem nominacyjnym i innymi dokumentami i twierdząc, że w podróży został okradziony i niema środków do opłacenia kosztów podróży do Włodzimierza, prosząc o udzielenie mu zaliczki w kwocie 1000 Mk.

Kwotę tę wydano powyższemu, a gdy dłuższy czas tejże nie odsyłał, odniosło się Starostwo w Rawie Ruskiej do Starostwa w Włodzimierzu Wołyńskiem z prośbą o wezwanie Szula do zwrócenia 1000 Mk., na co otrzymało odpowiedź, że wyż nazwany dopuścił się w pierwszej połowie 1921 r. defraudacji znacznej rządowej sumy i obecnie jest poszukiwany przez Urząd prokuratorski. — Ponieważ zachodzi uzasadnione podejrzenie, że Szul posiadając wiarygodne dokumenty w ten sposób będzie wyłudzać pieniądze i w innych Starostwach, przeto podaję Panom Starostom powyższe z ostrzeżeniem do wiadomości.

Wojewoda. JURYSTOWSKI w. r.

76.

L. 812 pr.

Stanisławów, dnia 6 lutego 1922.

Powiat Jasło, brak pomieszczenia dla uchodźców z Rosji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Starostwo w Jaśle odniosło się do Województwa Lwowskiego z prośbą o zarządzenie, aby zaniechano dalszego wysyłania imigrantów do powiatu jasielskiego ze względu na brak zajęcia i pomieszczenia dla tych osób, i ze względu na bliskość granicy Czesko-Słowackiej

Powyższe podaję Panom Starostom do wiadomości wskutek pisma Województwa Lwowskiego z 21 stycznia 1922. L. 1495/1/2 1922. z poleceniem zastosowania się.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

77.

L. 950 pr.

Stanisławów, dnia 6 lutego 1922.

Mejzin Fiodor, obcokrajowiec inwigilacja.

Do wszystkich Panów Starostów.

Województwo Białostockie orzeczeniem z 29 września 1921 L. Pr. 3398 I wysiedliło obcokrajowca Mejzina Fiodora z granic Państwa Polskiego.

Wymieniony zbiegł podczas eskortowania go do granicy.

Polecam Panom Starostom zarządzić nad ewentualnem pojawieniem się Mejzina w powiecie ścisłą inwigilację, a w razie przytrzymania go donieść o tem bezzwłocznie Wydziałowi Prezydjalnemu tut. Województwa.

Rysopis zbiegłego: lat 21, wzrostu średniego, ciemno szatyn, małe wąsy, zarost słaby, twarz owalna, nos i usta normalne, mówi tylko po rosyjsku pisze słabo po rosyjsku, rolnik z Tambowa.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

78.

L. 382/IIa. ex 1922.

Stanisławów, dnia 18 stycznia 1922.

Przejazd popisowych i dezerterów wojskowych, eskortowanych przez organa Policji Państw. na rachunek M. S. Wojsk.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Spraw Wojskowych rozkazem z 20 września 1920 r. Nr 4661 Kom IV. Szt. zarządziło, że eskortowani przez organa policyjne popisowi i dezerterzy wojskowi mają być przewożeni do najbliższych powiat. Komend Uzupełn. na rachunek M. S. Wojsk

Kolejowe Kasy biletowe będą wydawały policyjnym organom eskortującym dla przewozu eskortowanych popisowych i dezerterów kredytowane bilety na rachunek M. S. Wojsk. do stacji, gdzie się znajduje najbliższa P. K. U. a to na podstawie pisemnego zaświadczenia odnośnej władzy policyjnej, określającego dokładnie ilość eskortowanych osób wojskowych i cel podróży z adnotacją że koszta tego przewozu ponosi M. S. Wojsk. Poświadczenia te zostaną zatrzymyne w kasie biletowej i służyć będą za dowód wydania kredytowanych biletów przy rozrachunku M. K. Ż. z M. S. Wojsk.

Organa policyjne otrzymują przy przejazdach służbowych bilety kredytowane na rachunek M. S. Wewnętrznych.

O tem zawiadamiam Pana Starostę wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 8 października 1920 Nr B. P. 1095/2. z uwagą, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadomiło o tem Komendę

Główną Policji Państwowej, celem pouczenia podległych władz Policji Państwowej o powyższym rozkazie M. S. Wojsk. i upoważnienia ich do wydawania w razie koniecznej potrzeby wspomnianych w rozkazie poświadczeń dotyczących dokładnego określenia ilości eskortowanych osób wojskowych, celu podróży, oraz adnotacji, że koszta tego przewozu ponosi M. Spraw Wojsk.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

79.

L. 756. II. a. ex 1922. Stanisławów 7 lutego 1922.

Sprawa zaginięcia kart zwolnienia

Do wszystkich panów Starostów.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 stycznia 1922 Nr. A. W. 14 zawiadamiam, że Ministerstwo Spraw Wojskowych Departament X. reskryptem z dnia 31 grudnia 1921 L. 10/51 III. Pob. unieważniło 17 czystych blankietów „Kart Zwolnienia“, które zaginęły, względnie zostały skradzione w komisji przeglądowo-lekarskiej w Słonimie.

Wyżej wymienione blankiety „Karty Zwolnienia“ opatrzone były odbitkami okrągłej pieczęci z orłem i napisem „Powiatowa Komenda Uzupełnień — Grodno Grodzieńskiego p. p.“ w górnym prawym rogu miały numer: 839, 840, 841, 865, 866, 867, 868, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878 i 879.

Każdego, kto posiadałby jedną z tych kart odpowiednio wypełnioną, należy oddać w ręce policji państwowej.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

80.

L. 480. II. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 28 stycznia 1922.

Sprostowanie rozporządzenia Rady Ministrów z 12 grudnia 1921 roku dz. ust. Nr. 104, poz. 153.

Do wszystkich Starostw.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 1921. dz. ust. Nr. 88. poz. 650 zostały przekazane władzom administracyjnym I-ej instancji pewne uprawnienia Urzędu walki z lichwą.

Ponieważ powyższe rozporządzenie Rady Ministrów miało moc obowiązującą tylko do 31 grudnia 1921 zwracam uwagę wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 stycznia 1922 Nr. A. C. 20, że moc obowiązująca powyższego rozporządzenia Rady Ministrów została przedłużona do dnia 1 lipca 1922 r. Odnośny przepis zawarty jest w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. Nr. 104, poz. 753 „w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kompanji gorzelnicyej 1921/22 r.“.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

81.

L. 618. II. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 28 stycznia 1922 r.

Sprawa rejestracji kółek rolniczych.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Zarząd Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego doniósł Województwu, że niektóre Starostwa żądają od wszystkich kółek rolniczych w swych powiatach przedłożenia odpisów statutu i sprawozdań rocznych celem przedłożenia ich Radzie spółdzielczej w Warszawie pod rygorem kar przewidzianych w art. III. ust. z 29 października 1920. Nr. III. poz. 733 Dz. U. R. P.

Wobec tego zwraca się uwagę Starostwom, że obowiązek przedkładania statutów i zamknięć rachunkowych Radzie współdzielczej odnosi się jedynie do spółdzielni zarejestrowanych, opartych na ustawie z 29 października 1920 Dz. U. Rz. P. Nr III., a nie do kółek rolniczych jako takich i do zwyczajnych niezarejestrowanych sklepów kółek rolniczych.

Przepis powyższy zatem dotyczy tylko zarejestrowanych składnic i sklepów kółek rolniczych a takie znajdują się na terenie Województwa w miejscowościach: 1) Bohorodczany, 2) Bursztyn, 3) Gwoździec, 4) Kałusz, 5) Kołomyja, 6) Kosów, 7) Kuty, 8) Nadwórna, 9) Mikuliczyn, 10) Ottynia, 11) Peczeniżyn, 12) Rohatyn, 13) Skole, 14) Stanisławów, 15) Śniatyn, 16) Tłumacz, 17) Turka, 18) Tyśmienica, 19) Żurawno, 20) Żydaczów, które opierając się na zmiennym kapitale i składzie osobowym muszą być uważane za spółdzielnie.

Wojewoda
JURYSTOWSKI w. r.

82.

L. 250 II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1922.

Zapomogowa akcja państwowa w kierunku odbudowy gospodarstw zniszczonych i nadwerężonych wojną.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na podstawie ustawy z 18. lipca 1919. Dz. U. R. P. Nr. 63. poz. 368. wdrożono akcję celem udzielenia pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny.

Dla stworzenia obrazu tej akcji i jej rezultatów polecam Panom Starostom, aby do czterech tygodni przedłożyli mi sprawozdanie z odpowiedziami na pytania według następującego kwestjonarjusza:

1) Od jakiego czasu urzęduje w powiecie komisja zapomogowa ustanowiona po myśli art. 12 powołanej ustawy.

2) Jaki jest skład tej komisji, imiona i nazwiska, miejsce zamieszkania i stałe zajęcie jej członków według grup a—e art. 12. pow. ustawy

3) Jaki jest skład personalu biurowego komisji i z jakiego funduszu jest personal ten opłacany.

4) Czy zastosowano się do okólnika Prezydjum b. Gal. Namiestnictwa z 17. kwietnia 1921. l 7236 21 pr., aby członkowie komisji zapomogowej zostali powołani z grona członków komisji szacunkowej (z ust. z 10. maja 1919 Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 298), czy posiedzenia komisji zapomogowej odbywają się w lokalu komisji szacunkowej i czy funkcjonarjusze komisji zapomogowej urzędują w lokalu komisji szacunkowej.

5) Czy w powiecie istnieje powiatowa Rada odbudowy po myśli art. 8. ust. z 2. marca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 24. p. 143. i § 15 rozp. wyk. z 17. maja 1920. Dz. U. R. P. Nr. 43. poz 264 i jaki jest jej skład (tu należy podać imiona i nazwiska, miejsca zamieszkania i zajęcie członków).

6) W wielu wypadkach od początku działalności komisji udzielono pomocy w każdej poszczególnej grupie a—d art. 4. ust. z 18. lipca 1919. Nr. 63. poz 368. i na jaką ogólną kwotę w każdej z tych grup. Oczywiście należy tylko podać cyfrowo ilości wypadków, w których pomocy udzielono i ogólną kwotę wsparcia bez wymieniania poszczególnych osób, którym pomocy udzielono i bez kwot, na które poszczególne zapomogi opiewały.

7) Czy względnie w jakiej wysokości i przez które Ministerstwo przyznany był kredyt na każdą z grup a—d w art. 4. ustawy z 18. lipca 1919. Dz. U. R. P. Nr. 63. poz. 368.

8) Czy komisja zapomogowa wydawała orzeczenia po myśli art. 16. rozp. min. z 12. stycznia 1920. Dz. U. R. P. Nr. 18. poz. 88. i prowadzi protokół posiedzeń po myśli instrukcji dla komisji zapomogowych przesłanej Starostwom okólnikiem Prezydjum b. Gal. Namiestnictwa z 17. kwietnia 1921. l. 7536/21/pr.

Materjał potrzebny do odpowiedzi na poszczególne pytania powyższego kwestjonarjusza należy zestawić w porozumieniu z właściwem Biurem odbudowy i o ile możności w krótkiej drodze.

Wojewoda:
JURYSTOWSKI w. r.

83.

L. 580. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 24. stycznia 1922.

Utrzymanie dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych w obrębie miast.

Do wszystkich Panów Starostów, Państwowych Zarządów drogowych i Wydziałów powiatowych w Województwie.

Reskryptem z 5 grudnia 1921. Nr. XII—908 wydał Pan Minister Robót Publicznych okólnik w sprawie utrzymywania dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych w obrębie miast.

Najważniejsze postanowienia tego okólnika są następujące:

Na zasadzie Art 12 ustawy drogowej z 10 grudnia 1920 r. (Dz Ust. P. Nr. 6/21. p 32) budowa i utrzymanie ulic i placów w obrębie miast, osad miejskich, uzdrowisk i zdrojowisk należy do obowiązków zarządów miast, osad, uzdrowisk i zdrojowisk bez względu na to, czy miasta są wyłączone z powiatów i stanowią odrębne związki samorządowe czy też nie są wyłączone i stanowią wraz z gminami miejskiemi danego powiatu jeden samorządowy związek powiatowy

W myśl powyższego zarządy miast winny drogi tej kategorji (t j. ulice i place) jako drogi gminne, mieć we własnej administracji na własny koszt budować je i utrzymywać

W sprawie utrzymania dróg państwowych, wojewódzkich lub powiatowych przechodzących przez terytorjum miast, osad, uzdrowisk i zdrojowisk na zasadzie ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1920 r. zarządził Pan Minister co następuje:

pokrywanie kosztów budowy i utrzymania.

Jeżeli przez terytorjum miasta niewydzielonego z powiatu lub osady miejskiej uzdrowiska lub uzdrojowiska przechodzi droga państwowa, wojewódzka lub powiatowa, której cały odcinek znajdujący się w granicach miasta był utrzymywany dotąd w całości lub częściowo kosztem Państwa lub właściwego Samorządu (Krajowego, Gubernialnego lub powiatowego) i utrzymania takich odcinków na zasadzie art. 20. ustawy koszty budowy drogowej w dalszym ciągu będzie pokrywać Państwo lub odnośny Samorząd w tej samej mierze o ile do pokrywania tych kosztów dotychczas Państwo lub odnośny samorząd było obowiązane.

W tym wypadku jednak do udziału w kosztach i utrzymania takich odcinków dróg winny być pociągane w myśl art. 23 ust. drog. z dnia 10. grudnia 1920 r. zarządy miast, osad miejskich, uzdrowisk i zdrojowisk.

Wysokość udziału (w procentach) w kosztach budowy lub utrzymania odcinków dróg państwowych określi stosownie do wymienionego przepisu Ministerstwo Robót Publicznych, a co do odcinków dróg wojewódzkich lub powiatowych — właściwy samorząd zarządzający temi drogami; decyzje jednak tych samorządów winne być zatwierdzane w każdym poszczególnym wypadku przez odnośne województwa (Dyrekcje Okręgowe Robót Publicznych).

Wysokość udziału miast, osad miejskich i t. p. w budowie i utrzymaniu odcinków dróg państwowych, wojewódzkich lub powiatowych, znajdujących się na terenie miast, winna równać się różnicy kosztów utrzymania tych dróg w mieście i poza miastami.

Sprawa administrowania.

Co się tyczy zarządu, w jakim pozostawać mają odcinki dróg państwowych, wojewódzkich lub powiatowych, znajdujące się na terenie miast i utrzymywane dotąd przez Państwo lub samorząd ziemskich (b. krajowy, b gubernialny, lub powiatowe), w tym względzie Ministerstwo Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśniło:

W miastach niewydzielonych z powiatów, osadach miejskich, uzdrowiskach i zdrojowiskach na terenie b. zaboru rosyjskiego i austrjackingo z wyjątkiem terenu Śląska Cieszyńskiego Województwa (Dyrekcje Okręgowe Robót Publicznych) względnie odnośne samorządy winny przekazać zarządom miast niewydzielonych z powiatów odcinki dróg państwowych, wojewódzkich i powiatowych, położone w obrębie tych miast o ile zarządy tych miast, osad miejskich, uzdrowisk mają odpowiedni własny zarząd techniczny i dają gwarancję przez swoją dotychczasową działalność, że odcinki te będą odpowiednio budowane lub utrzymywane, w razie przeciwnym odcinki te i nadal winny być utrzymywane przez obecne zarządy drogowe.

W tym wypadku przekazanie odcinków dróg państwowych, wojewódzkich lub powiatowych powinno poprzedzić porozumienie się właściwych województw (Dyrekcyj Okręgowych Robót Publicznych) lub właściwych samorządów z zarządami miast, — w sprawie terminu objęcia tych dróg objęcia remomentu materjałów, sposobów utrzymania odcinków dróg, wysokości potrzebnego funduszu ze Skarbu Państwa dla budowy lub utrzymania odcinków dróg państwowych oraz wysokości w % udziału miast w budowie i utrzymaniu tych odcinków (Art. 23 ustawy drogowej)

Panowie Starostowie i Wydziały Powiatowe zechcą zawiadomić o treści niniejszego okólnika zarządy miast, celem ewentuaalnego przekazania utrzymania odcinków — dróg tym zarządom.

Wojewoda:
JURYSTOWSKI w. r.

84.

L. 703. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1922.

Bezpłatne dostarczenie sadzonek i palików z lasów państwowych dla obsadzenia dróg państwowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

W wykonaniu rezolucji Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospospolitej Polskiej z dnia 7. października 1921 r. uchwalonej łącznie z ustawą o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. Nr. 89. poz 656/21) zarządził Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych resktyptem z 31. grudnia 1921. Nr. 5218 W. Dr. co następuje:

1) Sadzonki lub drzewka do wysadzauia dróg publicznych wojewódzkich powiatowych i gminnych i paliki do ich umocowania mogą być w miarę możności wydawane bezpłatnie z rozsadników i lasów państwowych, o ile drogi te przechodzą przez grunty państwowe. — Gdzie lasy państwowe, przylegajgce do drogi publicznej, nie mając odpowiedniego materjału sadzonkowego i palików, tam wydanie tych materjałów może być przekazane dalej położonym lasom państwowym, o ile odległość rozsadników i lasów państwowych od drogi publicznej jest tak wielka, że

dostawa tych materjałów więcej kosztowałaby niż ich zakupienie w rozsadnikach i lasach prywatnych, wówczas sadzonki lub drzewka do wysadzania dróg i paliki nie mogą być wydawane z rozsadników i lasów państwowych.

2) Materjał drzewny, potrzebny do wysadzania dróg publicznych wojewódzkich, powiatowych i gminnych, przechodzących przez grunty prywatne, lub przylegających do nich, może być wydany bez żadnej za niego opłaty z rozsadników i lasów państwowych tylko w razie jeżeli fundusze samorządowe na budowlę i utrzymanie dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych nie są zasilane przez zapomogi, udzielane ze Skarbu Państwa i niema w pobliżu lasu prywatnego, gromadzkiego lub gminnego, z któregoby wydatek mógł być zaspokojonym.

3) Do czasu przejęcia dróg publicznych przez właściwe związki samorządowe stosownie do postanowień ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 6. poz. 32), sadzonki lub drzewka do wysadzania tych dróg oraz paliki mogą być wydawane z lasów państwowych bezpłatnie tylko na wezwanie właściwego zarządu drogowego, bądź też urzędu lub instytucji, która zarząd ten obecnie wykonywuje.

4) W razie niemożności zaspokojenia całkowitego lub częściowego, zgłoszonego do nadleśnictwa, zapotrzebowania lub wydania, lub też w razie niemożności wydania materjału w oznaczonym terminie nadleśniczy obowiązany będzie swą bezwzględną lub czasową odmowę dostatecznie uzasadnić, powiadamiając o tem właściwy zarząd drogowy, aby umożliwić mu wczesne zaspokojenie tych potrzeb gdzieindziej.

5) Na wydatek bezpłatny sadzonek, drzewek i palików nadleśniczy winien wystawić asygnację drukowaną, u właściwego asygnarjusza wyciętą, z zachowaniem wszystkich tych formalności i przepisów, jakie są zawarte w art. 104—106 instrukcji służbowej dla nadleśniczych (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 25 z 1919 r.) i art. 55—68 przepisów prowadzenia rachunkowości kasowości w nadleśnictwach (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 10 z 1919 r.)

Dla usprawiedliwienia bezpłatnego wydatku sadzonek, drzewek i palików, wezwanie właściwego zarządu drogowego powinno być doklejone do trzeciego egzemplarza (różowego) asygnacji, przesłanego w myśl art. 64. przepisów prowadzenia rachunkowości i kasowości w nadleśnictwach (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 10 z 1919 r.) do Zarządu Okręgowego Lasów Państwowych.

6) Personal nadleśnictwa obowiązany jest przekonywać się, czy wydane bezpłatnie sadzonki lub drzewka i paliki z rozsadników i lasów państwowych zostały użyte rzeczywiście tylko na cele właściwe i w razie stwierdzenia faktu użycia tych materjałów na cele inne, niż przeznaczone, powinny donieść o tem właściwemu zarządowi drogowemu, obliczyć wartość niewłaściwie zużytych materjałów i sprawę przedstawić do decyzji Zarządu Okręgowego Lasów Państwowych.

7) W tych wypadkach, w których powiatowy związek samorządowy nie ustanowił przy drogach gminnych, przechodzących przez grunty państwowe, lub przylegających do nich wolnego od uprawy pasa gruntu na szerokości 75 cm. stosownie do art. 11 ust. 2. ustawy z dnia 7. października 1921. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Rz. P. Nr. 89. poz. 656) obsadzenie dróg za rowami w myśl art. 18 ust. 3 powołanej ustawy jest obowiązkiem Państwa, jako właściciela gruntu przydrożnego, który posadzone drzewa utrzymuje i użytkuje. Wykonanie tego obowiązku leży w kompetencji Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych, bądź też Urzędów Wojewódzkich, zależnie od tego, czy droga przechodzi przez las, czy też przez majątek państwowy rolny.

8) Przepisy niniejszego okólnika mają zastosowanie jedynie do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych.

O tem zawiadomić należy tamt. Wydział powiatowy, zarządy drogowe i zwierzchności gminne.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

85.

L. 745. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1922.

Karanie przekroczeń ustawy z 10. grudnia 1920 D. U. R. P. Nr. 6. ex 1921. poz. 31. o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na prośbę jednej z Okręgowych Dyrekcyj Robót Publicznych o wskazówki, co do wykonywania art. 9. i 10. ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 6 z r. 1921. poz. 31), a mianowicie:

1) kto jest kompetentny do oznaczenia i nałożenia grzywny, cytowanej w art. 10.

2) na czyje polecenie i na rzecz jakiego funduszu mają być grzywny ściągane, oraz

3) w jaki sposób ma być uskuteczniony, zwrot opłat furmanek, najętych na koszt strony wyjaśniło Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 15. listopada 1921. Nr. XI—2869 co następuje:

Przy wykonywaniu art. 10 ustawy, gdzie przewidziane jest karanie w drodze administracyjnej należy stosować:

W b. zaborze austrjackim — przepisy o postępowaniu administracyjnem zawarte w austr r zporządzeniu ministerjalnem z dnia 30. września 1857 (Dz. p. p. Nr. 198), według którego nakładanie i oznaczanie kar za czyny i zaniedbania, ktore uznano za karygodne, — należy do kompetencji starostw, które wdrażają dochodzenia wskutek doniesień, pisemnych lub ustnych, publicznych czyli urzędowych, jak inżynierów powiatowych, lekarzy, policji państwowej, gminy, lub wskutek doniesień prywatnych.

Chodzi oczywiście tu tylko o oznaczenie władzy powołanej do karania natomiast sankcja karna ustanowiona jest w art. 10. ustawy z 10. grudnia 1920. D. U. R. P. Nr. 6. ex 1921. poz. 31.

Odnośnie do drugiego pytania — na czyje polecenie i na rzecz jakiego funduszu mają być grzywny ściągane, — w zaborze austrjackim — obowiązuje austr.-cesarskie rozporządzenie z dnia 20. kwietnia 1954 r. (Dz. U. p. Nr. 96) o wykonywaniu orzeczeń i zarządzeń władz administracyjnych, według którego starostwo, które nakłada grzywny, poleca również ściąganie ich i to na fundusz ubogich gminy, na której obszarze przekroczenie popełniono, gdyż według austr. dekretu kancelarji nadwornej z dnia 6. marca 1840 l. 4063 kary pieniężne nałożone za przekroczenia administracyjne, o ile nie oznaczono w odnośnych przepisach innego dla nich przeznaczenia, mają wpływać na fundusz ubogich miejsca, gdzie przekroczenie popełniono.

Wreszcie, co do trzeciego pytania oznajmiło Ministerstwo, że zwrot opłat za furmanki najęte na koszt winnych niedostarczenia furmanki, zarządzać ma starostwo na żądanie właściwego zarządu drogowego sposobem, ustanowionym dla ściągania podatków państwowych, stosownie do postanowienia art. 10. ustęp 2-gi powołanej ustawy z dnia 10. grudnia 1820 r.

Równocześnie oznajmiło Ministerstwo, iż wynagrodzenie za dostarczane furmanki wypłacają, stosownie do art. 9. powołanej ustawy, organa administracji drogowej za pośrednictwem urzędów gminnych względnie miejskich.

Pośrednictwo urzędu gminnego lub miejskiego należy rozumieć w ten sposób, że urząd gminny będzie na żądanie zarządu drogowego zawiadamiał strony interesowane o miejscu i czasie wypłaty, którą dokona delegat zarządu drogowego w obecności organu urzędu gminnego, co winno być na liście płacy uwidocznione.

Przepisana forma list płac i przyjęty porządek wypłat nie ulegnie przez to zmianie i jak inne listy stanowić będzie dokument płaty.

O tem zawiadomić należy tamt. Wydział powiatowy i państwowy zarząd drogowy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

86.

L. 950. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 3. lutego 1922.

Oszczędzanie operatów Komisji Szacunkowych w Komisjach Zapomogowych.

Do wszystkich Starostw w Województwie.

W myśl ustawy z 10. maja 1919 Dz. P. P. P. Nr 41. poz. 298. Główny Urząd Likwidacyjny przeprowadził ustalenie i oszacowanie świadczeń i strat wojennych.

Na podstawie odnośnych operatów, sporządzonych przez Komisje Szacunkowe Główny Urząd Likwidacyjny dokonał zestawień omawianych strat dla celów rozrachunkowych, same zaś operaty z stały rozesłane do Komisji Zap mogowych, działających na zasadzie ustawy z dnia 18. lipca 1919 r. celem wykorzystania przy udzielaniu zapomóg.

Jednakowoż omawiane operaty posiadają w dalszym ciagu pierwszorzędną wagę dla Głównego Urzędu Likwidacyjnego, gdyż służą one za podstawę obliczenia, przedłożonych Międzypaństwowej Komisji Odszkodowań rachunków pretensji Państwa Polskiego z tytułu strat wojennych. Przy dostatecznym ustalaniu omawianych rachunków, będące w mowie operaty będą sprawdzane — i brak ich lub uszkodzenie może pociągnąć za sobą zakwestjonowanie wielomiljardowych sum

Wobec tego, że jak to doszło do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w wielu wypadkach operaty te mają pozostawać w powiatowych Komisjach zapomogowych w wielkim nieporządku i nieposzanowaniu, przeto wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 20. stycznia 1922. Nr. A. O. 12 polecam, aby Komisje zapomogowe, którym przewodniczą Panowie Starostowie, pod osobistą odpowiedzialnością członków komisji, a w pierwszym rzędzie Pa-

nów Starostów, otoczyły te operaty specjalną pieczołowitością, gdyż zaginienie lub uszkodzenie tych operatów w Komisjach Zapomogowych może wywołać wprost nieobliczalne straty dla Skarbu Państwa, za które Główny Urząd Likwidacyjny nie może wziąść na siebie odpowiedzialności. — Szczegół ten będzie badany przy lustracji Starostw.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

87.

L. 2575. V. ex 1921.

Stanisławów, dnia 31. stycznia 1922.

Ustalenie nazwy gr.-kat. Urzędów parafialnych w Małopolsce.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości tut. Województwa, iż niektóre gr.-kat. Urzędy parafialne nielegalnie używają pieczęci z napisem „Ukraińskij Uriad parochialnij", ewentualnie „rusko-katolickij Urjad parochialnyj".

Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 2. listopada 1921. l 7622, zawiadamiam niniejszem, iż niema obecnie żadnej podstawy do zmiany dotychczasowej oficjalnej nazwy „grecko-katolicki Urząd parafialny dla Urzędów parafii katolickich obrządku greckiego" na jakąkolwiek inną nazwę.

Polecam zatem wszystkim Panom Kierownikom Starostw ściśle przestrzegać, by odnośne Urzędy tylko tej nazwy używały. Przeciw niestosującym się do niniejszego zarządzenia należy postępować po myśli § 60. ustawy z 7. maja 1874 Nr. 50. Dz. U. P. i o każdym wypadku interwenjowania bezwłocznie mi donieść.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

88.

L. 65/VI. ex 1922.

Stanisławów, dnia 25. stycznia 1922.

Sprawozdanie topograficzno-sanitarne za rok 1921.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa zdrowia publicznego z 21. grudnia 1921. Nr. Ad. 37389/1549 zechcą Panowie Starostowie polecić lekarzowi powiatowemu opracować sprawozdanie poglądowe o stosunkach zdrowotnych powiatu za rok 1921. i przedłożyć Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia do 6. tygodni.

W sprawozdaniu tem należy uwzględnić poniżej wyszczególnione daty:

1. Powiat.

2. Obszar kilom. kwadr.

3. Zaludnienie podług spisu ludności z r. 1921. w tem chrześcijan, żydów, innych wyznań niechrześcijańskich.

4. Gęstość zaludnienia na 1 klm. kw.

5. Ogólna charakterystyka gleby, przepuszczalna, nieprzepuszczalna, glina, piasek, zalesienie, bagna, jeziora, stawy, rzeki, stopień zalesienia.

6. Czy panują i jakie choroby epidemiczne.

7. Ogólna charakterystyka mieszkań ludności miejskiej i wiejskiej, mieszkania robotników fabrycznych i rolnych, materjał budowlany, gęstość zaludnienia domów. Stan budynków szkolnych, czy odpowiadają wymaganiom hygjeny szkolnej.

8 Czy w nowowybudowanych domach mieszkalnych przestrzegane są wymagania hygieny. — W jakim stopniu lekarze powiatowi wykonywują nadzór nad nowobudowanymi domami.

9. Stan zaopatrywania ludności w wodę do picia w miastach, osadach i wsiach i które z nich czerpią wodę do picia lub użytku domowego z otwartych basenów wodnych.

10. Sposób usuwania nieczystości: kanalizacja, pola irygacyjne, doły biologiczne, inne sposoby.

11. Rzeźnie miejskie i wiejskie i ich liczba i stan.

12. Liczbowy wykaz szpitali: wymienić miejscowości.

1. Państwowych	powszechnych	na		łóżek
2. „	specjalnych	„		„
3. „	kolejowych	„		„
4. „	więziennych	„		„
5. „	epidemicznych	stałych na		„
6. „	„	czasowych na		„
7. Komunalnych	powszechnych		„	„
8. „	specjalnych		„	„
9. „	epidemicznych		„	„
10. Fundacyjnych	powszechnych			
11. „	specjalnych			

13. Wykaz lecznic prywatnych z łóżkami stałymi (wymienić miejscowości i nazwy lecznic oraz liczbę łóżek w każdej). Czy istnieją lecznice przeznaczone dla leczenia fizykalnego. Wypełnić je.

14. Wykaz przytułków położniczych:
a) państwowych,
b) komunalnych,
c) prywatnych,
(wymienić miejscowości, nazwiska osób lub instytucji utrzymujących przytułek oraz liczbę łóżek).

15. Wykaz przytułków dla starców, kalek, ociemniałych, głuchoniemych i nieuleczalnych (wymienić miejscowości, nazwiska fundatorów oraz liczbę łóżek).

16. Wykaz przychodni lekarskich (ambulatorja):
a) państwowych,
b) komunalnych,
c) prywatnych,
d) kas chorych,
(wymienić miejscowości, nazwiska właścicieli oraz charakter przychodni).

17. Wykaz uzdrowisk i zdrojowisk państwowych i prywatnych.

18. Wykaz szkół położnych, pielęgniarek (wymienić osoby lub instytucje do których należą).

19. Wykaz kolonji i półkolonji dla dzieci.

20. Wykaz ochronek dla dzieci, ich urządzenie, stan i działalność.

21. Wykaz kąpielisk w miastach, osadach i wsiach. Ich charakterystyka i braki. Kąpieliska rytualne

22. Wykaz prywatnych pracowni chemicznych i bakterjologicznych.

23. Wykaz stacji trichinoskopowych i Zakładów badania produktów.

24. Wykaz kolumn dezynfekcyjnych posiadających aparaty dezynfekcyjne.

25. Wykaz odkażalni kolejowych posiadających aparaty dezynfekcyjne.

26. Liczbowy wykaz lekarzy w miastach, osadach i wsiach, w tem lekarzy państwowych, szkolnych, sądowych, kolejowych, więziennych, komunalnych, w tem miejskich, sanitarnych, szpitalnych, sejmikowych gminnych.

27. Liczbowy stosunek lekarzy do ludności w miastach, w powiatach.

28. Wykaz liczbowy położnych egzaminowanych oraz nieegzaminowanych, pielęgniarek, dezynfektorów powiatowych, nadzorców sanitarnych.

29. Wykaz liczbowy dentystów.

30. Wykaz liczbowy gabinetów dentystycznych.

31. Wykaz liczbowy felczerów osiadłych w miastach, osadach i we wsiach.

32. Wykaz towarzystw naukowo-lekarskich, zawodowo-lekarskich, filantropijnych.

33. Wykaz towarzystw i instytucji społecznych walki z gruźlicą, nierządem, chorobami wenerycznemi i alkoholizmem, tow. hygienicznych.

34. Stan cmentarzy i kostnic.

35. Stosunek samorządów do wymagań państwowych władz lekarskich w zakresie ulepszenia warunków zdrowotnych.

36. Wysokość sum i odsetków budżetowych asygnowanych przez samorządy na potrzeby sanitarne w r. 1921 i preliminowanych na rok 1922.

37. Wykaz gmin posiadających zorganizowaną służbę zdrowia.

38. Czynności lekarzy miejskich i gminnej służby zdrowia.

39. Stan aptek i składów materjałów aptecznych,

40. Stosunki zdrowotne w Zakładach przemysłowych.

41. Stosunki zdrowotne w więzieniach i aresztach.

42. Nadzór nad artykułami żywności. Wykaz prób przesłanych do badania.

43. Stan zdrowia młodzieży szkolnej, fizyczne wychowanie młodzieży. Lekarze szkolni.

44. Zwalczanie chorób zakaźnych, gruźlicy, kiły i jaglicy. Szczepienie ochronne od ospy.

45. Ruch ludności (małżeństwa, urodzenia, śmiertelności). Pożądane jest zebranie przynajmniej przybliżonych dat porównawczych co do śmiertelności przed wojną, w latach wojennych i obecnie.

46. Działalneść lekarza powiatowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

89.

L. 341/VI. ex 1922.

Stanisławów, dnia 28. stycznia 1922.

Oznaczenie w ogólnym wykazie tygodniowym chorób zakaźnych liczby repatrjantów dotkniętych tymi chorobami.

Okólnik

Do wszystkich Starostw

Wobec znacznego szerzenia się chorób zakaźnych wśród powracających do kraju uchodźców, Ministerstwo Zdrowia Publicznego poleca, aby w wykazach tygodniowych zachorowań i zgonów na choroby zakaźne przedkładanych przez lekarzy powiatowych Ministerstwu za pośrednictwem Województw, była wyszczególniona w rubrykach 25 i 26 liczba skonstato-

wanych między repatrjantami zachorowań, które wystąpiły nie później jak w miesiąc po przekroczeniu przez uchodźców granicy Państwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

90.

L. 352/VI. Stanisławów, dnia 30. stycznia 1922.

Zastosowanie oszczędności przy zapisywaniu leków na koszt Państwa.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Starostów

Przy organizacji pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów Policji, Poczt i Robót publicznych zauważono, że w wielu wypadkach nie są przestrzegaae postanowienia rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia publicznego z dnia 21 stybznia 1921. Nr. V 1565/46.

Celem uchylenia stwierdzonych wadliwości zarządza się co następuje:

Wobec ogromnego podniesienia się cen lekarstw należy koniecznie przedsięwziąć środki celem powstrzymania gwałtownego wzrostu dotyczących wydatków. Da się to w wielkiej mierze osiągnąć przez tworzenie ambolatorjów dla funkcjonarjuszy państwowych w miastach z większemi skupieniami tychże. Dla tych przychodni lekarstwa często stosowane, a nie ulegające łatwo zepsuciu, należy zapisywać hurtownie i wydawać chorym bezpośrednio tylko w ilościach koniecznych. Lekarze przy zapisywaniu lekarstw winni przestrzegać zasad oszczędności, posługiwać się formułkami jak najprostszemi a z pośród leków jednako działających wybierać najmniej kosztowne.

Należy unikać zapisywania drogich specyfikatów zamiast leków „magistraliter" przepisanych. Objętość naczyń należy zastosowywać do obowiązującego cennika (flaszki na 30, 120, 240, 360, 500 + słoiki na 15, 30, 50, 100 gr.) i nie przekraczać tych objętości. Zamiast „aqua destillata" przepisywać „aqua fontis", gdzie to nie czyni różnicy, dalej należy przepisywać „exped. simplex" ad „vitrum adlatum" i t. p. Wogóle należy się stosować do farmakopeji ekonomicznej i przestrzegać w tym względzie prawideł podanych w rozp. austr. Minist. Spraw wewp. z 17. marca 1891 D. P. P. Nr. 45 (zbiór ustaw sanit. Dr. Barzyskiego str. 245.) przy zapisywaniu leków na rachunek funduszów publicznych. Co do leczenia u specjalistów to może być tylko wyjątkowo stosowane na zlecenie odnośnego lekarza kontraktowego. Również należy ograniczyć o ile możności leczenie szpitalne, jeżeli nie jest konieczne. a powoduje większe koszta. Lekarze obowiązani są rejestrować chorych leczonych w „księdze chorych" i zestawić kwartalnie wykaz chorobowości dla każdej dykasterji osobno w tabelach statystyczno-lekarskich, które mogą być sporządzone na zwykłym papierze według wzoru przesłanego w swoim czasie Starostwom.

Zechce przeto Pan Starosta wezwać odnośnych lekarzy do przestrzegania powyższych wskazówek.

Również należy umówić akuszerki. Przytem winno służyć za zasadę, że koszta porodu odbytego w domu nie mogą przewyższać kosztów szpitalnych.

Stwierdzono dalej, że z bezpłatnej pomocy lekarskiej korzystają dotychczas tylko funkcjonarjusze Policji, poleca się przeto Panu Storoście zawiadomić o wprowadzeniu tej organizacji także urzęda pocztowe i robót publicznych i podać im adresy lekarzy umówionych. Przytem uależy jednak zwrócić uwagę odnośnych urzędów, iż Skarb Państwa ponosi tylko koszta leczenia u lekarzy zakontraktowanych z wyjątkiem wypadków nagłych. W razie zatem leczenia u dowolnych lekarzy pretensje o zwrot wydatków za leczenie nie będą na przyszłość uwzględniane.

Lekarzy i aptekarzy należy zawiadomić, że rachunki potwierdzone przez odnośne urzędy winni przedkładać z końcem każdego miesiąca Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia do wypłaty.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

91.

L. VI. 322/1922.

Stanisławów, dnia 28 stycznia 1922.

Udział lekarzy powiatowych w instytucjach hygieniczno-społecznych.

Do wszystkich panów Starostów.

W reskrypcie z 12. stycznia 1922 Nr. Ad. $\frac{1175}{99}$ komunikuje ministerstwo Zdrowia publicznego co następuje:

Liczne Zarządy komunalne, bądź utrzymują bądź organizują rozmaite instytucje hygieniczno-społeczne, jak przychodnie, poradnie dla matek, żłobki, krople mleka, ochronki i t. p. do wykonywania czynności lekarskich w instytucjach powyższych Sejmiki zazwyczaj powołują lekarzy wolno-praktykujących. — W ten sposób funkcjonują niestety nie zawsze równoległe organy lekarskie, jedne z ramienia samorządów inne z ramienia Państwa w osobach lekarzy powiatowych; ostatni nie posiadając dostatecznej styczności z instytucjami hygieniczno-społecznemi nie mogą w takiej

mierze, w jakiejby tego życyć należało nadawać jednolitego kierunku biegowi całego szeregu spraw bardzo ważnych.

Wobec naszkicowanego stanu rzeczy tudzież gwoli uniknięcia dwoistości zarządzeń zawsze niepożądanej, gdyż wnoszącej pewien chaos Ministerstwo Zdrowia Publicznego uważa za nader pożądane jak najszersze zainteresowanie lekarzy powiatowych całokształtem spraw ściśle z hygieną społeczną związanych oczekując, że w ten sposób uda się nawiązać i utrzymać ścisły kontakt między Ministerstwem Zdrowia Publicznego a społeczeństwem i samorządami.

Zechce przeto Pan Starosta spowodować, by samorządy do wymienionych instytucyj na stanowisko lekarskie zapraszały lekarzy powiatowych.

Dodatkowe wynagrodzenie stąd pochodzące podnosząc skromne uposażenie lekarzy powiatowych bezwątpienia wielu z nich zachęci do wzięcia żywego udziału w tej tak doniosłej sprawie, jednocześnie zaś zwolni ich od konieczności poszukiwania dodatkowych zarobków na drodze praktyki prywatnej, co pomimo wyraźnych instancyj ze strony Ministerstwa Zdrowia Publicznego niestety ma miejsce.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

92.

L. 513. VII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 26 stycznia 1922.

Stosunek Starostw do Ministerstwa Rolnictwa i Inspektoratu Okręgowego Pomocy Rolnej we Lwowie.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Starostów i Referentów Rolnych.

Nie wszyscy Panowie Starostowie zdają sobie dokładnie sprawę ze swego stosunku do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i do Inspektoratu Okręgowego Pomocy Rolnej we Lwowie.

Przypominam tedy Panom Starostom paragraf I-ej instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1921 r. ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1921 Nr. 9 z którego jasno wynika, że Panowie Starostowie są również organami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych I-ej instancji i że są odpowiedzialni za prawidłowy tok urzędowania w dziedzinie pomocy rolnej.

Z dniem 1 stycznia 1922 przeszedł Inspektorat Okręgowej Pomocy Rolnej we Lwowie w stan likwidacji a kierownictwo jego objął p. Karol Turski. — Głównem zadaniem obecnem Inspektoratu jest wyrachowanie się z funduszów udzielonych ze Skarbu Państwa na pomoc rolną w 54 powiatach b. Galicji Wschodniej z kredytów roku 1919, 1920, 1921.

Funduszami tymi są:

1. Fundusz 235 miljonów Koron z którego udzielono Starostwom zaliczki do wyrachowania na wypłatę pożyczek bezprocentowych i na oświadczenia.

2. Fundusz jednego miljarda Marek na pożyczki odłogowe.

3. Fundusz 150 miljonów Marek na pomoc rolną dla wschodnich powiatów zniszczonych inwazją bolszewicką.

4. Fundusz 3 miljardowy z którego zakupywano zboże na zasiew, narzędzia rolnicze, bydło, uprząż, oraz konie z dostaw prywatnych.

Administracji tymi funduszami dokonywał Inspektorat za pośrednictwem Starostw jako I-ej instancji.

Inspektorat O. P. R. na czas likwidacji ograniczony terminem 1 lipca 1922, aby umożliwić dokonanie likwidacji w oznaczonym terminie, polecam Panom Starostom:

1. Aby z całą ścisłością zastosowali się do wydanych już przez Inspektorat rozporządzeń i okólników, oraz aby wszelkie zarządzenia obecnie wydawane wypełniali z możliwym pośpiechem.

2. Aby przedłożyli inspektoratowi jak najrychlej szczegółowe rachunki z udzielonych im zaliczek, udokumentowane rachunkami, kwitami, skryptami dłużnymi, na wypłacone pożyczki bezprocentowe, na oświadczenia i przedłożyli skrypta dłużne na udzielane stronom na kredyt zboże na zasiew, konie i tp. a o ile zaś były one sprzedane za gotówkę uzyskane kwoty bezzwłocznie nadsyłali Inspektoratowi czekami pocztowej Kasy Oszczędności, które można otrzymać w Inspektoracie (a nie przekazami pieniężnemi).

3. Aby spowodowali miejscowe kooperatywy, które współdziałały w rozsprzedaży zboża, narzędzi i tp. aby jak najdokładniej wyrachowały się z otrzymanych przedmiotów i wysłanej gotówki do Państwowego Banku Rolnego w Warszawie.

4. Aby kontrolorom, których Inspektorat na mocy rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych delegować będzie do pojedynczych Starostw w osobie p. Piotra Salawy, lub innych funkcjonarjuszy, celem szybszego i dokładnego wyrachowania się Panów Starostów z udzielonych im funduszów na po-

moc rolną i uchronienia Skarbu Państwa od możliwych strat, dla sprawdzenia i uzgodnienia rachunków z pomocy rolnej w Starostwie i kontroli w kooperatywach, które współdziałały przy rozsprzedaży przedmiotów udzielanych przez Inspektorat — aby tym kontrolorom udzielali wszelkiej pomocy, umożliwili wgląd do aktów pomocy rolnej oraz dostarczyli wszelkich dowodów niezbędnych do kontroli i zestawienia rachunków z udzielonych im funduszów na pomoc rolną.

Za ścisłe wykonanie powyższych poleceń czynię Panów Starostów osobiście odpowiedzialnymi.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

93.

L. 555. VII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 26 stycznia 1922.

Redukcja kredytów państwowych na pomoc rolną i stanowisko Referentów rolnych.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Starostów i Referentów rolnych.

W związku z ogólnem położeniem finansowem Rzeczypospolitej Polskiej i zredukowaniem przez Ministerstwo Skarbu kredytów na pomoc rolną, działalność Panów Referentów Rolnych będzie się musiała oprzeć na innych niż dotychczas podstawach. — Społeczeństwo samo będzie się musiało wziąć do roboty nad podniesieniem zniszczonego wojną rolnictwa, a rzeczą organów Ministerstwa Rolnictwa będzie tę pracę popierać, to życie budzić wszelkimi środkami, pomagać tworzeniom i rozwojowi kooperatyw i organizacji rolniczych, brać żywy udział w tych organizacjach i dokładnie informować władze wyższe o stanie i potrzebach rolnictwa, służyć im poradą fachową i być łącznikiem między rolnikiem i Ministerstwem Rolnictwa, by to Ministerstwo miało substand rzeczowy do domagania się od Ministerstwa Skarbu koniecznych na uruchomienie gospodarstw kredytów.

W tym celu polecam by Panowie Referenci Rolni brali jak najżywszy udział we wszystkich pracach wszystkich organizacji rolniczych tam gdzie one są, a gdzie ich niema aby je do życia powołali.

Chodzi tu nie tylko o organizacje o celach ogólno rolniczych jak Związki Ziemian. Towarzystwo Gospodarcze, Kółka Rolnicze, Siłskij Hospodar, ale również o organizacje specjalnie fachowo rolnicze, jak Związki hodowców bydła, koni, owiec, świń, Towarzystwa ogrodnicze, rybackie, łowieckie, chowu drobiu, jajczerstwa, mleczarskie, gorzelniane, leśne, eksploatacji drzewa i torfu, spółki meljoracyjne, przetworów produktów rolnych, (browary, młyny, krochmalnie, przetworów owocowych).

W związku z tem polecam Panom Referentom Rolnym by 1-go każdego miesiąca nadsyłali Województwu szczegółowe sprawozdanie za miesiąc ubiegły z uwzględnieniem następujących punktów:

1. Stan urodzajów (ozimin, jarzyn, okopowych i łąk).

2. Stan robót polnych.

3. Stan hodowli i zdrowotność bydła. Do powyższego sprawozdania za 1 miesiąc należy dołą zyć spis obór, stadnin, chlewni i owczarni zarodowych z podaniem nazwiska właściciela, miejscowości, rasy, ilości sztuk. — W następnych sprawozdaniach należy robić ogólne uwagi i podać zmiany o ile powstały nowe ogniska hodowli zarodowej lub zostały skasowane.

4. Stan przemysłu rolnego do 1-go sprawozdania należy dołączyć spis zakładów przemysłu rolnego danego powiatu obecnie czynnych z podaniem nazwiska właściciela, miejscowości, rodzaju przedsiębiorstwa, rocznej produkcji — pożądanem by również było o ile to możliwe o podanie cyfr porównawczych z r. 1914. W wykazie uwzględnić należy: cukrownie, browary, gorzelnie, mleczarnie, krochmalnie, młyny, gospodarcze fabryki przetworów owocowych, fabryki eksploatacji drzewa (tartaki), torfu.

W następnych sprawozdaniach należy robić uwagi o rozwoju i potrzebach danego przemysłu i uwzględniać nowo powstałe lub skasowane zakłady przemysłowe.

5. Sprawozdanie z działalności organizacyj rolniczych — do pierwszego sprawozdania należy dołączyć spis wszystkich egzystujących na terenie powiatu organizacyj rolniczych tak o charakterze ogólnym jak Związki Ziemian, Towarzystwo Gospodarcze, Kółka Rolnicze, Silskij Hospodar jakoteż specjalnym (Związki hodowców bydła, koni, owiec, świń, Towarzystwo ogrodnicze, rybackie, łowieckie, chowu drobiu, jajczerstwa, mleczarskie, gorzelniane, leśne, eksploatacji drzewa i torfu, spółki meljoracyjne przetworów produktów rolnych) z podaniem ilości członków i nazwisk prezydjum.

Tu należy dawać dokładne sprawozdanie z działalności tych organizacyj przedkładać kopje uchwał walnych posiedzeń i zarządu i o ile są wydawane

sprawozdania drukowane lub pisane takie sprawozdania tu nadsyłać.

6. Czy nie było specjalnych klęsk w powiecie.

7. Stosunki robotnicze i przeciętne ceny za poszczególne roboty polne, leśne, ceny i warunki dzierżaw tak co do pól ornych, jak pastwisk.

8. Ogólne uwagi o stanie i potrzebach wszelkich działów rolnictwa w danej chwili danego powiatu.

Oprócz miesięcznych sprawozdań polecam Panom Referentom by w terminie miesięcznym po porozumieniu się z miejscowymi organizacjami rolniczemi na podstawie przeprowadzonej dyskusji w tych organizacjach przedstawili memorjały z przedstawieniem w jakim stosunku uważają pomoc Państwa w uruchomieniu rolnictwa, warsztatów rolnych za konieczną i w jakiej formie mając jednak na uwadze to, że Państwo środków niema, że będzie mogło służyć tylko poradą fachową specjalistów. Trzeba mieć również na uwadze to, by pokierować tą akcją pomocy rządowej w ten sposób by najmniejszym nakładem finansowym uzyskać maksymalny rezultat.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

94

L. 601. VII.. ex 1922.

Stanisławów, dnia 30 stycznia 1922.

W sprawie przedłużenia terminu składania deklaracji dotyczących mienia wywiezionego do Rosji do 15 marca 1922 r.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Nr. 208 W. E. 24 stycznia 1922 zawiadamiam, że têrmin składania deklaracyj, dotyczących mienia wywiezionego do Rosji lub Ukrainy został przedłużony do dnia 15 marca 1922 rozporządzeniem Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 11 stycznia 1922.

Polecam za pośrednictwem referentów rolnych podać to do wiadomości jak najszerszych kół rolniczych z zachętą do składania tych deklaracyj we własnym dobrze zrozumianym interesie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

95.

L. 95. VIII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 2 lutego 1922.

Zaświadczenia urzędowe po myśli ustawy z 16 lipca 1920 r. Dz. U. Rzp. p. Nr. 79. poz 528.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 22 października 1921 Nr. $\frac{1286\ 20}{IV}$ intomowanego reskryptem Ministerstwa przemysłu i handlu z dn. 3 stycznia 1922. r. Nr. 11 3465 zwracam uwagę Storostwu, że w myśl ustępu drugiego art. 3 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 79. poz. 528) o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku mają osoby, wskazane w ustępie pierwszym wymienionego artykułu złożyć sprzedawcy zaświadczenie urzędowe na dowód, że trudnią się przerabianiem lub rozsprzedażą nabywanych przedmiotów zbytku.

Władza powołana do wydawania zaświadczeń tak w powyższych wypadkach jakoteż w wypadku nabywania przedmiotów będących narzędziami wytwórczemi (poz. 1. spisu przedmiotów podlegającycn opłacie, załączonego do ustawy), jest w myśl par. 5. rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Skarbu z dnia 13 września 1920 r. (dz. U. Nr. 89 poz. 590) władza przemysłowa pierwszej instancji, w której okręgu mieszkają wymienione wyżej osoby.

Bliższe postanowienia, dotyczące zaświadczeń zawarte są w par. 2—6 powyższego rozporządzenia wykonawczego.

Zaświadczenia wspomniane wydawać mają Starostwa proszącym bezzwłocznie i bez wszelkich uciążliwych formalności — jednakże tym tylko, którzy wykażą się dowodem, że zajmują się sprzedażą lub przeróbką przedmiotów zbytku lub, że są wytwórcami przedmiotów, do wyrobienia których potrzebne jest mające się nabyć narzędzie wytwórcze.

Na wydane zaświadczenia prowadzić należy „Zapisek zaświadczeń" według wzoru określonego w rozporządzeniu wykonawczem Ministra Skarbu z dnia 13 września 1920 r. Nr. 89 Dz. U. Rzpp. poz. 590 przy czem w rubryce 6 zapisku wymienić należy dokładnie dokument względnie dowód którym się proszący o oświadczenie wykazał.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

96.

L. 164. VIII. ex 1922.

Stanisławów, dnia 25 stycznia 1922.

Pobór opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa.

Do wszystkich Starostw.

Według pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego z 10 stycznia 1922 L. 38572 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmiło reskryptem z dnia 23 grudnia 1921 Nr. S. Z. 3193, że na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1920 Dz. ust. Nr. 11/920 poz. 61, przedłuża pobór opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa (ust. kraj. z 20 grudnia 1905 dz. ust. kr. Nr. 11/906 i ust. z dnia 13 lutego 1903 dz. ust. kr. Nr. 24), na rzecz Galic. funduszu krajowego do dnia 31 grudnia 1922., w dotychczasowej wysokości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

III

RUCH SŁUŻBOWY.

Wojewoda przeniósł komisarza pow. Leona Holunkę z Województwa do Nadwórny i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Fausta Faustyna z Nadwórny do Śniatyna i przeznaczył do służby w tamtejszem Starostwie.

Komisarza pow. Leona Zieglera z Żydaczowa do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Województwie.

Komisarza pow. Zdzisława Górnisiewicza ze Śniatyna do Doliny i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Juljusza Kruszelnickiego ze Skolego do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Wydziale prezydjalnym Województwa.

Komisarza pow Alfreda Kocoła z Horodenki do Skolego i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Dra Michała Miętusa ze Stryja do Kosowa i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Franciszka Piątka z Rohatyna do Kołomyji i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Józefa Orłowicza z Kałusza do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Starostwie w Stanisławowie.

Komisarza pow. Kazimierza Tyrkę z Województwa do Kałusza i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Komisarza pow. Leona Zgodę ze Stanisławowa do Stryja i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Koncypistę Namiestnictwa Kazimierza Jasińskiego z Kosowa do Horodenki i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Praktykanta konc. Województwa Mieczysława Gonka z Województwa do służby w Starostwie w Stanisławowie.

Praktykanta konceptowego Namiestnictwa Aleksandra Geciowa ze Stanisławowa do Żydaczowa i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Praktykanta konceptowego Namiestnictwa Stanisława Strigla z Kołomyji do Rohatyna i przeznaczył do służby w tamt Starostwie.

Wojewoda zamianował komisarza powiatowego Zdzisława Górniesiewicza sekretarzem Województwa w VIII stopniu służbowym.

Wojewoda zamianował koncypistę Tadeusza Dulębę komisarzem powiatowym w IX stopniu służbow.

Wojewoda zamianował Wincentego Horodyskiego urzędnika wojskowego i kierownika Ekspozytury Sekcji Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych w likwidacji we Lwowie, prowizorycznym referentem dla spraw inwalidów wojskowych w Województwie Stanisławowskiem.

Wojewoda dopuścił Romana Dolnickiego do służby przygotowawczej przy władzach politycznych i przeznaczył go do służby przy Województwie.

Wojewoda zamianował Dra Jana Ordyńskiego, Majora lekarza W. P. w rezerwie, prowizorycznym lekarzem powiatowym z poborami VIII stopnia służbowego i przeznaczył go do służby w Starostwie w Żydaczowie.

Wojewoda stanisławowski dopuścił pomocników kancelaryjnych Władysława Sałabaja, Adama Worobkiewicza i Stanisława Kostkę Iwanickiego do służby przygotowawczej w Oddziele rachunkowym Województwa.

Wojewoda przeniósł adjunkta kancelaryjnego Szymona Begleitera ze Stanisławowa do Stryja i przeznaczył go do służby w tamt. Starostwie.

Wojewoda przeniósł kancelistę Zenona Stasiuka z Nadwórny do Stanisławowa i przeznaczył go do służby w Województwie.

Wojewoda przyjął em. Sekretarza powiatowego X kl. rangi Bronisława Lewickiego do czynnej służby państwowej i przeznaczył do służby przy Starostwie w Stanisławowie.

Wojewoda zamianował Jerzego Heucherta kancelistę w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Śniatynie.

Wojewoda zamianował Józefa Stefana Bernhardta kancelistą w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Wojewódzwie.

Wojewoda zamianował pom. kanc. Województwa Józefa Muzykę, kancelistą Województwa w XI stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie.

Wojewoda przeniósł oficjała kancelaryjnego Leiba Halperna z Kałusza do Kosowa i przeznaczył do służby w tamtejszem Starostwie.

Wojewoda przeniósł kancelistę Tadeusza Wiszniowskiego z Tłumacza do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Województwie.

Nekrologia.

Bolesne straty poniosło Województwo Stanisławowskie. W dniu 29 stycznia 1922 zmarł we Lwowie w 57 roku życia, a 32-gim służby Starosta Kołomyjski Radca Namiestnictwa Stanisław Biedermann, człowiek nadzwyczaj prawy i wzorowy urzędnik, najlepszy kolega i przełożony.

W dniu 30 stycznia zmarł mianowany w zeszłym roku Starostą przy Województwie, a uprzednio sekretarz Rady powiatowej w Tłumaczu Wandalin Colonna-Walewski, który niemałe zasługi na polu narodowem położył w powiecie Tłumackim, a którego staraniom społeczeństwo polskie w Tłumaczu zawdzięcza monumentalny, jeden z najpiękniejszych w kraju gmach „Sokoła".

W dniu 1 lutego zmarł nagle w swem biurze Starosta w Turce, Witołd Zieliński w 41 roku życia, a w 11-tym służby politycznej, który należał do najwybitniejszych pracowników i który doskonale wywiązywał się z stawianych mu zadań, jak ostatnio uporządkowanie stosunków w powiecie turczańskim, gdzie go też śmierć na posterunku zastała.

Województwo w odpowiedni sposób uczciło pamięć Zacnych Mężów.

Komunikaty i Obwieszczenia.

Województwo stanisławowskie
Wydział Prezydjalny.

L. 695. II c.

Stanisławów, dnia 26 stycznia 1922.

Utworzenie Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Stanisławowie.

Wskutek pisma Dyrekcji Kolei państwowych w Stanisławowie z dnia 26 stycznia 1922 r. L $\frac{4}{75}$/II podaję do powszechnej wiadomości następujące obwieszczenie tej Dyrekcji w sprawie składu członków Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Stanisławowie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

Obwieszczenie.

Polskie Koleje Państwowe
Dyrekcja Stanisławowska.
L. $\frac{4}{75}$/II.

Stanisławów, dnia 27 stycznia 1922.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Stanisławowie podaje do powszechnej wiadomości wykaz członków i zastępców członków mianowanych i wybranych do Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Stanisławowie.

Do L. $\frac{4}{75}$/II.

WYKAZ

członków i zastępców członków Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Stanisławowie.

A) Czterej przedstawiciele województw mianowani przez odnośnych wojewodów (§ 3. ust. 1. statutu).

a) z Województwa stanisławowskiego:

1 członek: Tadeusz Bobrzyński, naczelnik Wydziału administracyjnego Województwa w Stanisławowie

Zastępca: Marjan Jaworski, starosta, kierownik Oddziału komunikacyjnego Województwa w Stanisławowie.

2 członek: Józef Kasztelewicz, naczelnik Wydziału przemysłowego Województwa w Stanisławowie.

Zastępca: Ksawery Motylewski, dyrektor P. K. K. P. w Stanisławowie.

3 członek: Henryk Prek, właściciel dóbr ziemskich Łuka poczta Bukaczowce.

Zastępca: Piotr Szczepański, prezes Rady Powiatowej w Tłumaczu.

b) z Województwa tarnopolskiego:

4 członek: Michał Wierzchowski, radca Namiestnictwa w urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Zastępca: Jakób Kulczycki, Starosta w urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

B. Czterej przedstawiciele większych miast w obrębie Dyrekcji kolei państwowych położonych po jednym przez uprawnioną Radę miejską wybranych (§ 3. ust. 2. statutu).

1) z miasta Stanisławowa:

Członek: Wacław Chowaniec, przemysłowiec, zamieszkały w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska 4.

Zastępca: Adolf Horowitz, dyrektor Banku Hipotecznego zamieszkały w Stanisławowie.

2) z miasta Kołomyji:

Członek: Dr. Marjan Jurkiewicz, adwokat, kierownik zarządu miasta Kołomyji, zamieszkały w Kołomyji ul. Kościuszki 36.

Zastępca: Dr. Maksymiljan Trachtenberg, adwokat, zam. w Kołomyji, ul. Kraszewskiego 4.

3) z miasta Czortkowa:

Członek: Bronisław Krukiewicz, właściciel realności i komisarz rządowy miasta Czortkowa, zamieszkały w Czortkowie.

Zastępca: Dr. Izak Mosler, adwokat zamieszkały w Czortkowie.

4) z miasta Śniatyna:

Członek: Michał Niemczewski, komisarz rządowy Zarządu miasta Śniatyna, zam. w Śniatynie.

Zastępca Leon Teodorowicz, dyrektor filji Akc. Banku Związkowego, zamieszkały w Śniatynie.

C. Czterej przedstawiciele powiatowych ciał samorządowych, z wyboru tychże ciał (§ 3. ust. 3. statutu) a to:

Członkowie: 1. Dr. Stanisław Haczewski, adwokat zamieszkały w Kołomyji ul. Kościuszki. 2. Dr. Stefan Kirchmayer, właściciel dóbr ziemskich, zamieszkały w Zawadce, powiat Kałusz. 3. Józef Jaruzelski, dzierżawca dóbr, zmieszkały w Kniażem, powiat Załucze. 4. Dr. Andrzej Jeż, właściciel dóbr ziemskich, zamieszkały w Weleśnicy, pow. Otynia.

Zastępcy członków: 1. Ks. Teodor Korduba, prałat i komisarz rządowy Wydziału powiatowego, zamieszkały w Brzeżanach. 2. Leon Urbański, przemysłowiec i właściciel folwarku, zam. w Bóbrce. 3. Kazimierz Garapich, właściciel dóbr ziemskich, zam. w Tarnopolu, ul. Matejki 13. 4. Mieczysław Burzyński, dyrektor Powiatowej Kasy Oszczędności, zamieszkały w Buczaczu.

D. Jedenastu przedstawicieli organizacji gospodarczo-społecznych, znajdujących się lub działających w obrębie stanisławowskiej Dyrekcji kolei państwowych (§ 3. ust. 4. statutu).

1 z grupy połączonych dla wspólnego wyboru stanisławowskich filji banków a to: a) Polskiego Banku Krajowego, filja w Stanisławowie, b) Akcyjnego Banku Hipotecznego, Ekspozytura w Stanisławowie, c) Banku Małopolskiego, Sp. Akc Oddział w Stanisławowie i d) Polskiego Bankn Handlowego, Oddział w Stanisławowie.

Członek: Hieronim Żarliński, dyrektor Banku Małopolskiego, Oddział w Stanisławowie, zamieszkały w Stanisławowie ul. Sapieżyńska l. 10 I. p.

Zastępca: Jakób Parnas, dyrektor Ekspozytury Akc. Banku Hipotecznego w Stanisławowie, zam. w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska l. 19 I. piętro.

2. ze Syndykatu Interesantów Drzewnych we Lwowie, ul. Akademicka 17:

Członek: Adolf Kiesler, przemysłowiec, członek Izby Handlowo-przemysłowej, zamieszkały we Lwowie, ul. Nabielaka l. 35.

Zastępca: Inż. Tad. Makulski, dyrektor firmy Pezet S. A., zamieszkały w Stanisławowie, ul. Gosławskiego l. 17.

3. ze Zjednoczonego Przemysłu Spirytusowego Sp. z ogr. odpow. we Lwowie, ul. Kościuszki 7:

Członek: Władysław hr. Dzieduszycki, właściciel dóbr ziemskich, zam. w Jezupolu.

Zastępca: Filip Liebermann, właściciel rafinerji spirytusu, zam. w Stanisławowie.

4. z Krajowego Tow. Naftowego we Lwowie, ul. Zyblikiewicza 3. III. p.:

Członek: Inż. Władysław Dunka de Sajo, właściciel kopalń naftowych, zam. w Rybnem, p. Perehińsko, pow. Dolina.

Zastępca: Henryk Mikuli, przemysłowiec naftowy z Bitkowa, zam. we Lwowie, ul. Franciszkańska l. 2.

5. ze Związku Ziemian w Stanisławowie:

Członek: Wincenty Rozwadowski, właściciel dóbr ziemskich, zam. w Babinie, p. Kałusz,

Zastępca: Leon Ziobrowski, dyrektor Spółki rolniczo-handlowej „Ziemianin“ w Stanisławowie, zam. w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska l. 18.

6. z Izby Pracodawców w przemyśle naftowym w Bitkowie:

Członek: Inż. Franciszek Fałek, prezes izby zamieszkały w Bitkowie,

Zastępca: Włodzimierz Godziński, dyrekter firmy „Compagnie Franco-Polonaise des Petroles“, zam. w Bitkowie.

7. z Tow. Gospodarskiego we Lwowie, ul. Kopernika l. 20:

Członek: Marjan Jaroszyński, właściciel dóbr ziemskich, zam. w Niżniowie.

Zastępca: Eustachy Bukowski, radca Wydziału powiatowegp, zamieszkały w Stanisławowie, ul. Mickiewicza l. 4.

8. z Izby Handlowej i Przemysłowej we Lwowie:

Członek: Inż. Antoni Weksler, emerytowany st. radca kolejowy, zam. we Lwowie, ul. Ujejskiego l. 4.
Zastępca: Wiktor Chajes, bankier zamieszkały we Lwowie, plac Marjacki l. 17.

9. z Izby Handlowej i Przemysłowej w Brodach:

Członek: Leon Frenkl, dyrektor filji Akc. Banku Hipotecznego zamieszkały w Tarnopolu.
Zastępca: Benjamin Kuttin, kupiec zamieszkały w Brodach.

10. z Galicyjskiego Związku Młynów we Lwowie, ul. Bernharda l. 5:

Członek: Alfred Frenkl, właściciel młyna w Przemyślu i tamże zamieszkały.
Zastępca: Ludwik Horodyski, właściciel dóbr ziemskich i zakładów przemysłowych w Kolendzianach ad Czortków.

11. z Centralnego Związku Małopolskiego Przemysłu Fabrycznego we Lwowie, ul. Bernharda 5:

Członek: Inż. Władysław Szaynoke, cywilny inż. i przemysłowiec, zam. we Lwowie, ul. Leona Sapiehy l. 3.
Zastępca: Inż. Władysław Matzke, dyrektor, Tow. Akc. Radziwiłł Wimmer i Żeleńscy, zamieszkały we Lwowie, ul. Leona Sapiehy l. 3.

E. Dwaj członkowie mianowani przez Ministra Kolei Żelaznych (§ 3. ust. 5 statutu).

Członek: Edmund Rauch, poseł na Sejm w Warszawie.
Członek: Michał Dziekoński, emerytowany inspektor kolejowy w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 26. stycznia 1922.

Prezes Dyrekcji kolei państwowych:

Marynowski m. p.

L. VIII. 204 ex 1922.

Stanisławów, dnia 6 stycznia 1922.

W sprawie pożyczek ulgowych dla wielkiego przewysłu.

Komunikat.

W związku z ogłoszeniem pomieszczonem przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w prasie o udzieleniu pożyczek ulgowych z funduszu 300 miljonów marek — Województwo podaje do wiadomości sfer interesowanych warunki udzielania pożyczek i spis dokumentów, które należałoby złożyć przy podaniu:

1. Krótkie podania, należycie umotywowane z wymienieniem wysokości pożyczki, jej przeznaczenia (środki obrotowe, czy inwestycyjne i jakiej rat i terminów, w jakich ona ma być podniesiona, sposobu zabezpieczenia i sposobu spłaty wnosić należy do Województwa (Wydział przemysłowy).
   a) W podaniu należy udowodnić potrzebę nie tylko kredytu wogóle, ale kredytu ulgowego w szczególności, względnie niemożność korzystania z innych źródeł kredytu.
   b) Zabezpieczeniem pożyczki mogą służyć: a) weksle z 2 podpisami (najlepiej żyro pierwszorzędnego banku), — b) kaucja hipoteczna na nieruchomości fabrycznej lub jakiejkolwiek innej, choćby nawet obcej przyczem nie jest wymagane zapisanie kaucji na I-em numerze hipoteki.
   c) Pożyczki przyznawane są na termin do 1 roku.
   d) Dokumenty czysto formalne (statut, odpis rejestru firmowego, plenipotencja zarządu, polisy, dowód obywatelstwa) mogą być złozone później, w razie trudności z ich wyrobieniem.
   e) Dla uniknięcia zwłoki pożądane jest ścisłe wypełnienie wskazówek niniejszej instrukcji. Wszelkie odstępstwa, brak dokumentów i t. p. winny być omówione w podaniu i umotywowane.

2. Krótki opis fabryki i jej działalności od początku jej istnienia i w chwili obecnej (rodzaj i rozmiary produkcji, ilość robotników, rynki zbytu, obrót i t. d.) oraz projekty na przyszłość.

3. Tytuły prawne: statut spółki akcyjnej lub rejentalna umowa spółkowa oraz odpis rejestru firmowego z właściwego sądu okręgowego, ewent. inne dowody, stwierdzające prawo własności do zaciągania pożyczek.

4. Bilanse i sprawozdania z ostatnich kilku lat, ewentualnie w braku ich krótki inwentarz (zestawienie aktywów i pasywów) lub bilans brutto (wyciąg z księgi głównej) za ostatni miesiąc.

5. Krótki preliminarz wydatków obrotowych za najbliższe 6 miesięcy) surowce, węgiel, robocizna, koszty handlowe i tp. możliwie na każdy miesiąc oddzielnie (lub krótki kosztorys projektowanych inwestycji. — Przy surowcach podać w przybliżeniu ilość każdego z nich i cenę jednostki miary.

6. Instytucje, mogące udzielić referencji (banki, instytucje rządowe, komunalne, społeczne, zrzeszenia zawodowe i tp.).

7. Ewent. dowody, że fabryka albo większość udziałów lub akcyj stanowi własność obywateli Państwa Polskiego.

8. Wykaz ewent. zobowiązań względem Skarbu lub urzędów państwowych, względnie oświadczenie że takowych niema.

W razie kaucji hipotecznej potrzebne są prócz tego:

9. Całkowity wykaz hipoteczny (4 działy) nieruchomości, mającej ustanowić zabezpieczenie dla pożyczki

10. Szacunek jej (obecna wartość sprzedażna) — oddzielnie: ziemia, budynki, instalacje, maszyny i tp. dokonany przez eksperta, którego fachowość zostanie poświadczoną przez instytucje albo osobę urzędową) Wydział przemysłowy przy Województwie, inżynier przemysłowy, inżynier lub architekt powiatowy, inżynier rzeczoznawca sądowy, miejscowy urząd Ministerstwa Robót Publicznych, Wydział budowlany sejmiki lub magistratu i tp.

11. Dla spółek akcyjnych z ogr odp. uchwała walnego zgromadzenia o obciążeniu hipoteki do odpowiedniej wysokości.

12. Polisy asekuracyjne lub ich kopje.

Opłaty stemplowe.

Na podaniu winny być nalepione znaki stemplowe wartości 10 marek za pierwszy arkusz (2 kartki czyli 4 stronice) i pięć marek za każdy następny arkusz; na każdym zaś załączniku znaki stemplowe wartości 2 marek za każdy arkusz.

Oprocentowanie.

Oprocentowanie pożyczek ustala w każdym wypadku komisja (przy Ministerstwie przemysłu i handlu) w związku z warunkami pożyczki i w zależności od stopy dyskontowej Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Obecnie wynosi ono około 10% rocznie.

Za Wojewodę: KASZTELEWICZ w. r.

L. 116. VI. a. ex 1922.

Stanisławów, dnia 29 stycznia 1922.

Abraham Zimmring — koncesja aptekarska.

Obwieszczenie.

Na postawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 dz. p. p. Nr. 5. z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Abraham Zimmring zamieszkały we Lwowie ul. Pańska 9. II. p. wniósł dnia 11 stycznia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Skolem w Rynku.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w owej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-ej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Jeden egzemplarz „Dziennika urzędowego“ zawierający powyższe obwieszczenie, zechce Administracja przesłać dla Oddziału VIa. wraz z rachunkiem kosztów ogłoszenia.

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI w. r.

L. 236. VIa. ex 1922.

Stanisławów, dnia 27 stycznia 1922.

Rudolf Józef Werner — koncesja aptekarska.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 dz. p. p. Nr. 5. z roku 1907. Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Rudolf Józef Werner zamieszkały we Lwowie przy ul. Hetmańskiej, wniósł dnia 19 stycznia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Kałuszu przy ulicy Doliniańskiej lub Mickiewicza.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-ej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI. w. r.

L. 780 pr.

Stanisławów, dnia 1 lutego 1922.

Wykaz zgubionych względnie skradzionych paszportów zagranicznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Podaję wykaz zgubionych, względnie skradzionych paszportów zagranicznych, celem zarządzenia poszukiwań i zawiadomienia w razie dodatniego wyniku tej Władzy, która odnośny paszport wystawiła.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

Do L. 780. pr. 1922.

W Y

zagubionych względnie skradzionych

L. p.	Liczba Województwa	Władza która wystawiła paszport tudzież data i liczba sprawozdania o zgubie lub kradzieży paszportu	Imię i nazwisko osoby, na której imię wystawiono paszport, zatrudnienie i miejsce zamieszkania
1	727/921 pr.	Starostwo w Stryju 24/9 1921. 19914	Wolf Getreu
2	764/921 pr.	Poselstwo polskie we Wiedniu. Sprawozdanie o zgubie przedłożyło Starostwo w Stanisławowie 24/9 1921. L. 33525	Fryderyk Liebesman słuchacz medycyny
3	1085/921 pr.	Starostwo w Stryju 15/10 1921. L. 21030	Samuel Rosenblüth
4	1086/921 pr.	Starostwo w Kosowie 11/10 1921. L. 13222/21	a) Wiktorja Janowicz b) Bogdan Janowicz c) Abraham Mojżeszowicz d) Rypsyna Mojżeszowicz
5	1254/921 pr.	Starostwo w Tłumaczu 3/8 1921. L. 11379	Michał Ilczyszyn student, Tłumacz
6	"	" "	Dmytro Marykot zarobnik Tłumacz
7	1914/921 pr.	Starostwo w Kałuszu 22/11 1921. L. 14475	Michał Leniw rolnik, Zawadka pow. Kalisz
8	232 pr.	Starostwo w Dobromilu 2/7 1921. L. 9617	Abraham Apollo Dobromil
9	235/922 pr.	Starostwo w Dobromilu 12/12 1921. L. 17113	Filip Ringel Brzuzka
10	780/922 pr.	Starostwo w Przemyślu 24/12 1921. L. 39329	Mechel Licht kupiec, Przemyśl

KAZ
paszportów zagranicznych.

Data i miejsce urodzenia	Data i liczba paszportu	Miejscowość, kraj do którego paszport został wystawiony	Miejsce zguby względnie kradzieży paszportu
—	24/5. 1921. L. 11366 (l. rej. 394)	Wiedeń	—
1894 r.	8/7. 1921. L. 6213/21 Wiza Starostwa w Stanisławowie z 15/9. 1921. L. $\frac{32626}{788\text{ pp.}}$	Wiedeń	Lwów
—	24/5. 1921 L. 1738.	Ameryka	Warszawa
—	ad a) 24/9. 1921. L. 12550 poz. 111. b) 24/9. 1921. L. 12551 poz. 112 c) 24/9. 1921. L. 12552 poz. 113 d) 24/9. 1921. L. 12553 poz. 114	Rumunja	W pociągu między Kołomyją a Stanisławowem
—	5/4. 1921. L. 5340.	Czechosłowacja	Na drodze z Pałahicz do Tłumacza
—	20/1. 1921. L. 353.	Ameryka	Tłumacz
—	10/10. 1921. L. $\frac{12818}{652\text{ p.}}$/12	Kanada	W drodze do Warszawy
—	10/3. 1921. L. 3174/21. poz. 44	Ameryka	W drodze z Warszawy
—	20/10. 1921. L. 14771. poz. 194	Rumunja	Warszawa
—	27/V. 1921. L. 17759.	—	Pomiędzy Przemyślem a Warszawą

L. 238. VIa. ex 1922.

Stanisławów, dnia 27 stycznia 1922.

Mag. farm. Rudolf Józef Werner
koncesja aptekarska.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz p. p. Nr. 5 z roku 1907. Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Rupolf Józef Werner zamieszkały we Lwowie przy ul. Hetmańskiej wniósł dnia 19 stycznia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Stanisławowie przy ul. Sapieżyńskiej całej lub w rynku pod Nr. 16—22.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-ej instancji.

Po upływie terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI.

L. 329. VI. ex 1922.

Stanisłamów, dnia 27 stycznia 1922.

Magister farm. Natan Goldschlag
koncesja aptekarska.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Natan Goldschlag zamieszkały we Lwowie ul. Mochnackiego l. 8, wniósł dnia 25 stycznia 1922 do Województwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Stanisławowie przy ul. Belwederskiej od Nr. 1—65 lud od Nr. 2—66.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-ej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: Dr. GOŁĘBIOWSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 617 IIc. ex 1922.

Stanisławów, dnia 24 stycznia 1922.

Gmina Znibrody — zmiana
okręgu doręczeń.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 13 stycznia 1922 L. 2416 IV z dniem 20 stycznia b. r. wyłącza się gminę Znibrody powiat Buczacz z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Beremiany i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń Urzędu pocztowego Jazłowiec.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

W Okręgowym Urzędzie ziemskim we Lwowie ul. Legjonów Nr. 1. II. p., tudzież w powiatowych Urzędach Ziemskich Kołomyji, Stanisławowie są do nabycia wydawnictwa Głównego Urzędu Ziemskiego z zakresu reformy rolnej, a to dzieła:

Fr. Bujak Historja Osadnictwa Ziem Polskich, cena Mk. 37.

B. Giliczyński: Prace Urzędów Ziemskich, cena Mk. 112.

M. Dąbrowska: O wykonaniu reformy rolnej, cena Mk. 90.

Polskie Koleje Państwowe
Dyrekcja Stanisławowska.

L. $\frac{1}{27}$/VI.

Stanisławów, dnia 2 lutego 1922

W sprawie ograniczenia ruchu

Dnia 1 lutego 1922 obowiązują w Okręgu Dyrekcji Stanisławowskiej następujące ogroniczenia ruchu:

1. Na szlaku Jasienów Polny (wył.) Stefanówka (Granica Państwa), Worochta (wył.) Woronienka (Granica Państwa) wstrzymany ruch osobowy, bagażowy i towarowy.

2. Stacja Torskie jest nieobsadzona i zamknięta dla ruchu towarowego. Przerwa naładunku dla tej stacji odnosi się tak dla własnego naładunku jak i przyjęcia od sąsiednich Dyrekcyj.

3. Odcinek Diatkowce-Bretler—Szeparowce Kniaźdwór szlaku Nadwórniańskie przedmieście—Szeparowce Kniaźdwór (Kol. kol. lokalne), jest zamknięty dla

ruchu osobowego, bagażowego i towarowego. Naładunek własny i sąsiednich Dyrekcyj przerwany.

4. Stacja Wygoda na szlaku Dolina—Wygoda jest ze względów oszczędnościowych nieobsadzona i wskutek tego zamknięta dla ruchu bagażowego i drobnicowego ruchu towarowego. Całowagonowy ruch towarowy utrzymany jest fakultatywnie. Ekspedycję załatwia stacja Dolina. Bilety jazdy w kierunku z Wygody do Doliny wydaje się w pociągu.

5. Na odcinku Łojowa—Delatyn przerwa ruchu towarowego, zaś na odcinku Lubiżnia—Delatyn przerwa ruchu osobowego i bagażowego oraz przesyłek nadzwyczajnych z powodu odbudowy mostu między Lubiżnią a Delatynem na szlaku Stanisławów—Woronienka.

6) Przyjmowanie od sąsiednich Dyrekcyj i własny naładunek przesyłek adresowanych do Rumunji dozwolone od 1 stycznia 1922 r. w ramach ograniczenia podanego do wiadomości telegramem Min. Kol. Żel. Nr. 4080/126 kr. z dnia 30 grudnia 1921 r.

7. Zakaz przeekspedjowywania do Śniatyna-Załucza i transito do Rumunji przesyłek tak własnego naładunku jak i pochodzących od sąsiednich Dyrekcyj i z zagranicy, obowiązujący od dnia 1 stycznia 1922 w całym okręgu stanisławowskiej Dyrekcji.

Prezes Dyrekcji kolei państw.:
ZAGÓRNY-MARYNOWSKI m. p.